

Wid ehrewördig och
höglärde herrens m. Jacob
Lundz, vthi lijfztiden
wälmeri...

Ekelund, Jacobus Jacobi

1 Ic 1697 Lund, Jacob

National Library
of Sweden

29⁸ / 42

Wid
Ehrewördig och Höglärde Herrens
M. JACOB Sundz

uti Lifstiden wälmeriterad Kyrckioherdes
i Sierno församling

Graf /

Swar vthi han icke vthan alla rätta hiertans önniga
Tårar nedsattes den 24. Februarii
Anno 1697.

Lämnade föliande rader

Hans dödsfall högd föriande

J. EKUND.

29

Himmel du som all Ting täcker /
Hwad Jordan föder i sin barm /
O Himmel som alt öfwer = räcker /
Hwij lät du hända öf den harm?
At den måst bort i grafwen foort /
Som längre hade lefwa boort /

Den i GUDS Kyrkia märkelig lyfte /
Den sielfwer Pallas ammat haar /
Den Dygd och troheet endast hyste /
Den du så hastigdt / från öf taar /
O Härda öde wäld för rätt /
Du öfwa mänd på sådant sätt.

Den öf GUDS Keena Lära Lärde /
Den öf så offta warning gaaf /
Een Helig Man / af dyrbart Wårde /
Den täcker du uti sin graaf /
Hwij sluter den så snart sitt läpp /
Som öf doch gjorde längre hopp ?

Hwem

Hvem hade nånsin kunnat tänckia /
All den i längden skulle gie /
Och sorg / den våra sinnen kränckia /
Skull' för den Frögd wij wäntad see /
Af den / och ofta nöje gaf
Den wij så ofta hugnas af.

Om dygdens stränga lag och domar /
Den tygel-löse dödzens macht /
Kund' stängia in om järn och bomar /
Wist skulle grönskand lager prackt /
Uthi de huus sin Himwist få
Der särg cypressen nu män' rå /

Hwad hielper och så mycket pruta /
När Himblens willia är wår lag /
Wij måste doch wår klagan sluta /
Till fölie Himmelens behag /
Til Himblen gick den Himblens war
Swad Himblen lånt han återtar /

Sin

Sin JESUM har han söckt och funnit/
Sin JESUM/ den Han älskat måst/
Sin Himmel han och lycklig hunnit/
Der han nu är sine JESU gäst/
Den stija han ärat Han nu gått/
Det måhl han önskat han nu nått/

Han niute Frögd och äwig Hugnad/
Wälsingnat ware all' Hans been/
Han säfwe sött i roo och lugnad/
En honom werlden mer gör meen/
Han nu i Härlig prydnig ståår
Och ingen ödd mer under går/

Hans läf skall Famæ wingar drijwa/
Kring werldens minne uthan feel/
Hooß effter = folcket skall och blifwa
Hans namn til des Hans Jordebeel/
För paras med sin sälle siäl
I äwig Frögd/ och äwigdt wäl!

